

5 Μαΐου, 1995

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στής]

ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΑΦΟΡΩΣΙ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 155(4) ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑ-
ΤΟΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

ΚΑΙ

ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΑΦΟΡΩΣΙ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 3 ΤΟΥ “ΠΕΡΙ ΑΠΟΝΟΜΗΣ
ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ (ΠΟΙΚΙΛΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ) ΝΟΜΟΥ”
ΑΡ. 33/1964,

ΚΑΙ

ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΑΦΟΡΩΣΙ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΙΝ ΤΟΥ ΗΛΙΑ ΗΛΙΑ (ΑΡ. 2)
ΔΙ’ ΑΔΕΙΑΝ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΔΙ’ ΕΚΔΟΣΙΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ-
ΤΟΣ ΠΡΟΗΒΙΤΙΟΝ ΚΑΙ/ Ή CERTIORARI,

ΚΑΙ

ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΑΦΟΡΩΣΙ ΤΟΝ ΠΕΡΙ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΥ-
ΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΝΟΜΟΝ ΑΡ. 95/89, ΤΟΝ ΠΕΡΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ-
ΚΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΝΟΜΟΝ ΑΡ. 23/90, ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ ΠΟΥ
ΡΥΘΜΙΖΕΙ ΤΑΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΓΟΝΕΩΝ ΚΑΙ ΤΕΚΝΩΝ ΚΑΙ ΘΕ-
ΜΑΤΑ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ ΑΡ. 216/90, ΤΟΝ ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΝΟ-
ΜΟΝ ΑΡ. 14/60, ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ ΠΟΥ ΡΥΘΜΙΖΕΙ ΤΕΣ ΠΕΡΙΟΥ-
ΣΙΑΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΣΥΖΥΓΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΣΥΝΑΦΗ
ΘΕΜΑΤΑ ΑΡ. 232/91 ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΕΡΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΩΝ ΔΙΚΑ-
ΣΤΗΡΙΩΝ (ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ) ΝΟΜΟΝ ΑΡ. 87/94,

ΚΑΙ

ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΑΦΟΡΩΣΙ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΙΝ ΑΡ. 1/95 ΤΟΥ ΕΠΑΡΧΙΑ-
ΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΣ 7.2.95
ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΑΦΟΡΩΣΙ ΤΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΣ
13.2.95 ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΟΥ ΟΠΟΙΟΥ ΔΙΑΤΑΤΤΕΤΑΙ Ο ΑΙΤΗΤΗΣ
ΟΠΩΣ ΠΛΗΡΩΝΕΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΡΩ ΑΛΩΝΕΥΤΗ ΔΙΑ ΔΙΑ-
ΤΡΟΦΗΝ ΤΗΣ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΘΥΓΑΤΕΡΑΣ ΤΟΥ ΜΑΡΙΝΑΣ ΤΟ
ΠΟΣΟΝ ΤΩΝ £120.- ΜΗΝΙΑΙΩΣ.

(Αίτηση Αρ. 32/95).

Εξώγαμα τέκνα -- Δικαίωμα διατροφής — Αναγνωρισθέν εξώγαμο μητέρας ανήκουσας στην Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία και πατέρα ανήκοντος στη Μαρωνιτική Κοινότητα — Νομική βάση απαίτησης διατροφής.

5

Δικαιοδοσία Επαρχιακού Δικαστηρίου — Αίτηση αύξησης διατροφής αναγνωρισθέντος εξωγάμου μητέρας Ελληνορθόδοξης και πατέρα Μαρωνίτη και των δύο Κυπρίων πολιτών — Εξουσία έκδοσης προσωρινών διαταγμάτων διατροφής.

10

Οικογενειακή διαφορά — Δικαίωμα διατροφής εξωγάμου — Έλλειψη γάμου — Αστική διαφορά — Δικαιοδοσία επαρχιακού Δικαστηρίου.

15

Το Ανώτατο Δικαστήριο έδωσε άδεια καταχώρησης αίτησης για έκδοση των προνομιακών ενταλμάτων prohibition και certiorari.

20

Η αίτηση αρ. 1/95 καταχωρήθηκε στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας από τη μητέρα ανήλικης εξώγαμης που αναγνωρίστηκε από τον πατέρα της, με αίτημα αύξηση της διατροφής της σε £250.- το μήνα. Το Δικαστήριο στις 13.2.1995 εξέδωσε το προσβαλλόμενο προσωρινό διάταγμα για £120.- μηνιαίως και όρισε την αίτηση στις 7.3.1995 για να δείξει ο αιτητής λόγους γιατί το διάταγμα να μην εξακολουθήσει να ισχύει.

25

Ο αιτητής και η καθ' ης η αίτηση είναι πολίτες της Κυπριακής Δημοκρατίας, αλλά ο μεν πρώτος ανήκει στη Θρησκευτική Ομάδα των Μαρωνιτών, ενώ η καθ' ης η αίτηση στην Ελληνορθόδοξη Εκκλησία.

30

Ήταν η εισήγηση του δικηγόρου του αιτητή, ότι το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας στερείτο δικαιοδοσίας να επιληφθεί της αιτήσεως 1/95 και να εκδώσει το προσωρινό διάταγμα ημ. 13.2.1995, γιατί το άρθρο 40 του Περί Δικαστηρίων Νόμου του 1960 (Ν.14/60), καταργήθηκε.

35

Ο δικηγόρος της καθ' ης η αίτηση εισηγήθηκε ότι το άρθρο 40 του Ν.14/60 δεν είχε εφαρμογή, αλλά η δικαιοδοσία του Επαρχιακού Δικαστηρίου βασιζόταν στα άρθρα 21 και 22 του ίδιου νόμου. Η κατάργηση του άρθρου 40, υπέβαλε, δεν επηρέασε τη δικαιοδοσία του Επαρχιακού Δικαστηρίου και υποστήριξε την άποψη ότι το προσωρινό διάταγμα ημ. 13.2.1995, εκδόθηκε νόμιμα.

40

Αποφασίστηκε, ότι:

(1) Η έλλειψη δικαιοδοσίας κατώτερου Δικαστηρίου δικαιολογεί την έκδοση προνομιακών ενταλμάτων τύπου certiorari και prohibition.

- (2) Ζητήματα που αφορούν τον προσωπικό θεσμό πολιτών της Κυπριακής Δημοκρατίας εμπίπτουν στη δικαιοδοσία των Οικογενειακών Δικαστηρίων που είναι χωριστά για τους ανήκοντες στην Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία και χωριστά για τους ανήκοντες σε θρησκευτική Ομάδα σύμφωνα με το Άρθρο 2 παρ. 3 του Συντάγματος. 5
- (3) Η κατάργηση του άρθρου 40 του Περί Δικαστηρίων Νόμου του 1960 (Ν.14/60) αφήνει ανέπαφη την παρούσα υπόθεση γιατί δεν προϋπήρξε γάμος μεταξύ των διαδίκων. 10
- (4) Θέματα διατροφής παιδιών ανυπάντρων ζευγαριών, που ανήκουν σε διαφορετική θρησκευτική ομάδα και είναι πολίτες της Κυπριακής Δημοκρατίας, δεν μπορούν να εκδικαστούν από τα Οικογενειακά Δικαστήρια γιατί δεν παραλέφθησαν σ'αυτά. 15
- (5) Θέματα διατροφής, συνιστούν αστική, διαφορά που εμπίπτει στον προσωπικό θεσμό, όταν όμως δεν τελέστηκε γάμος δεν μπορεί να περιληφθεί στις "οικογενειακές σχέσεις" γιατί δεν υφίσταται γάμος. 15
- (6) Η υπό κρίση αστική διαφορά θεμελιώνει αγώγιμο δικαίωμα καταβολής διατροφής δυνάμει του άρθρου 6 της Σύμβασης επί της Νομικής Κατάστασης Εξαγάμων Τέκνων, που κυρώθηκε με τον Κυρωτικό Νόμο 50/79. 20
- (7) Η υπό κρίση διαφορά, είναι αστική, η οποία δεν παρατέμφθηκε στα Οικογενειακά Δικαστήρια και εμπίπτει στη δικαιοδοσία των Επαρχιακών Δικαστηρίων, σύμφωνα με το άρθρο 21 του περί Δικαστηρίων Νόμου του 1960 (Ν.14/60). 25
- (8) Το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας, έχει δικαιοδοσία να εκδίδει διατάγματα διατροφής σε περιπτώσεις όπως η υπό κρίση καθώς και δυνάμει του άρθρου 32 του (Ν.14/60) προσωρινά διατάγματα διατροφής. 30
- Η αίτηση απορρίφθηκε με έξοδα.* 35

Αναφερόμενες υποθέσεις :

Lambrianides v. Mavrides (1958) 23 C.L.R. 49.

Αίτηση.

Αίτηση με την οποία ο αιτητής ζητά την έκδοση προνομιακών ενταλμάτων Prohibition και Certiorari, με σκοπό την απαγόρευση

στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας να αρχίσει και/ή να συνεχίσει οποιαδήποτε διαδικασία σχετικά με την αίτηση αρ. 1/95 και την ακύρωση του προσωρινού διατάγματος ημερομηνίας 13.2.95 του ίδιου Δικαστηρίου, με το οποίο διατάσσεται ο αιτητής να πληρώνει στη Μάρω Αλωνεύτη από την Ακρόπολη το ποσό των £120.- μηνιαίως σαν διατροφή του αναγνωρισθέντος εξώγαμου ανήλικου παιδιού τους.

ήπιω)

10 Π. Πετρόκης, για τον Αιτητή.

Θ. Ιωαννίδης, για την Καθ' ης η αίτηση.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Μετά από άδεια του Δικαστηρίου ο αιτητής καταχώρησε την παρούσα αίτηση και ζητά την έκδοση προνομιακών ενταλμάτων Prohibition και Certiorari, με σκοπό την απαγόρευση του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας να αρχίσει και/ή να συνεχίσει οποιαδήποτε διαδικασία σχετικά με την Αίτηση Αρ. 1/95 και την ακύρωση του προσωρινού του Διατάγματος ημερομηνίας 13.2.95 του ίδιου Δικαστηρίου, δια του οποίου διατάσσεται ο αιτητής να πληρώνει στη Μάρω Αλωνεύτη από την Ακρόπολη Λευκωσίας, το ποσό των £120.- μηνιαίως σαν διατροφή του αναγνωρισθέντος εξώγαμου ανήλικου παιδιού τους.

25 Η αίτηση αρ. 1/95 καταχωρήθηκε από την ανήλικη διά της μητέρας της και ζητούσε αύξηση της διατροφής της για το ποσό των £250.-. Την 13.2.95 το Δικαστήριο εξέδωσε το προσβαλλόμενο προσωρινό Διάταγμα για το ποσό των £120.- μηνιαίως και όρισε την αίτηση την 7.3.95, για να δείξει ο αιτητής λόγους γιατί το Διάταγμα να μην εξακολουθήσει να ισχύει.

35 Τον Φεβράρη του 1993, κατατέθηκε παρόμοια αίτηση στο Οικογενιακό Δικαστήριο για αύξηση της διατροφής σε £200.- το μήνα, πλην όμως το Ανώτατο Δικαστήριο στην αίτηση αρ. 149/94, λόγω έλλειψης δικαιοδοσίας, εξέδωσε εντάλματα Certiorari και Prohibition και ακύρωσε το Διάταγμα ημερ. 12.2.91, και διάταξε τη μη εκδίκαση της αίτησης για αύξηση της διατροφής.

40 Είναι αδιαμφισβήτητο γεγονός ότι ο αιτητής όσο και η καθ' ης η αίτηση είναι πολίτες της Κυπριακής Δημοκρατίας, πλην όμως ο αιτητής ανήκει στη Θρησκευτική Ομάδα των Μαρωνιτών, ενώ η καθ' ης η αίτηση ανήκει στην Ελληνορθόδοξη Εκκλησία.

Ο Περί Τροποποιήσεως του Συντάγματος Νόμος του 1989 (Ν.

95/89), δημιούργησε χωριστά Οικογενειακά Δικαστήρια για τους ανήκοντες στην Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία και για τους ανήκοντες σε Θρησκευτική Ομάδα, σύμφωνα με το Άρθρο 2, παρ. 3 του Συντάγματος, για να “διαγιγνώσκουν παν ζήτημα σχέσιν έχον προς το διαζύγιον, τον χωρισμόν από κοίτης και τραπέζης ή την συνοίκησιν των συζύγων ή τας οικογενειακάς σχέσεις”.

Τα Δικαστήρια αυτά ιδρύθηκαν με τον περί Οικογενειακών Δικαστηρίων Νόμο του 1990 (Ν. 23/90) και τον περί Οικογενειακών Δικαστηρίων (Θρησκευτικές Ομάδες) Νόμο του 1994 (Ν. 87/94), αντίστοιχα. Δυνάμει του περί Σχέσεων Γονέων και Τέκνων Νόμου του 1990 (Ν. 216/90), που ρυθμίζει τις σχέσεις των γονέων και τέκνων και θέματα διατροφής, ο περί Κηδεμονίας Ανηλίκων και Ασώτων Νόμος (Κεφ. 277), στην έκταση που αφορά ανήλικους, καταργήθηκε και δόθηκε δικαιοδοσία για έκδοση Διαταγμάτων διατροφής στο Οικογενειακό Δικαστήριο της Επαρχίας στην οποία διαμένει το τέκνο ή ο δικαιούχος.

Επίσης, δυνάμει του περί Ρυθμίσεως των Περιουσιακών Σχέσεων των Συζύγων Νόμου του 1991 (Ν. 232/91), που ρυθμίζει τις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων και άλλα συναφή θέματα, το άρθρο 40 του περί Δικαστηρίων Νόμου (Ν. 14/60), που αφορά εξουσία του Επαρχιακού Δικαστηρίου να εκδίδει Διατάγματα διατροφής, καταργήθηκε.

Είναι η εισήγηση του δικηγόρου του αιτητή πως το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας στερείτο δικαιοδοσίας να επιληφθεί της αιτήσεως αρ. 1/95 και να εκδώσει το προσωρινό Διάταγμα διατροφής ημερομηνίας 13.2.95, γιατί το άρθρο 40 του περί Δικαστηρίων Νόμου (Ν. 14/60), καταργήθηκε.

Ο δικηγόρος της καθ' ης η αίτηση αντικρούοντας την εισήγηση του δικηγόρου του αιτητή, ανέφερε μεταξύ άλλων, ότι το άρθρο 40 του Ν. 14/60 δεν αφορούσε την υπό κρίση περίπτωση και ότι το Επαρχιακό Δικαστήριο για θέματα διατροφής εξώγαμων ανηλίκων τέκνων, αντλούσε τη δικαιοδοσία του από τα άρθρα 21 και 22 του Ν. 14/60. Συνεπώς η κατάργηση του άρθρου 40, δεν επηρέασε τη δικαιοδοσία του Επαρχιακού Δικαστηρίου και υποστήριξε την άποψη πως το προσωρινό Διάταγμα Διατροφής ημερομηνίας 13.2.95, εκδόθηκε νόμιμα.

Το μόνο ζήτημα που εγείρεται στην αίτηση αυτή είναι η δικαιοδοσία του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας να εκδώσει το προαναφερθέν προσωρινό Διάταγμα διατροφής.

Ένας από τους λόγους που δικαιολογεί την έκδοση των διαταγμάτων Prohibition και Certiorari, είναι και η έλλειψη ή υπέρβαση δικαιοδοσίας. Στην υπόθεση *Lambrianides v. Mavrides* (1958) 23 C.L.R. 49, που υιοθετήθηκε και σε μεταγενέστερες υποθέσεις, αναφέρθηκαν τα ακόλουθα στη σελ. 63:

“Where the defect of jurisdiction is apparent on the face of the proceedings and the application is made by a party, the order goes as of right and is not a matter of discretion. Prohibition in such case lies at any time, even after judgment or sentence in spite of laches or acquiescence of the applicant, and can go to prohibit steps being taken in execution to enforce anything that had been done in transgression of the limits of jurisdiction.”

Το άρθρο 111.1 του Συντάγματος πριν από την τροποποίησή του είχε ως ακολούθως:

“111.1. Τηρουμένων των διατάξεων του Συντάγματος παν ζήτημα των ανηκόντων εις την ελληνικήν ορθόδοξον Εκκλησίαν ή εις θρησκευτικήν ομάδα, δι' ην ισχύουσιν αι διατάξεις της τρίτης παραγράφου του άρθρου 2, σχέσιν έχον προς τον αρραβώνα, τον γάμον, το διαζύγιον, το κύρος του γάμου, τον χωρισμόν από κοίτης και τραπέζης ή την συνοίκησην των συζύγων ή τας οικογενειακάς σχέσεις, εξαιρουμένης της δια δικαστικής αποφάσεως νομιμοποιήσεως ή της υιοθεσίας, διέπεται από της ημερομηνίας της ενάρξεως της ισχύος του Συντάγματος υπό του εκκλησιαστικού νόμου της ελληνικής ορθόδοξου Εκκλησίας ή υπό του εκκλησιαστικού νόμου εκάστης θρησκευτικής ομάδος, αναλόγως της περιπτώσεως, και διαγιγνώσκεται υπό του εκκλησιαστικού δικαστηρίου εκάστης εκκλησίας, εκατέρω δε Κοινοτική Συνέλευσις στερείται της αρμοδιότητος να αποφασίση αντιθέτως προς τας διατάξεις του εκκλησιαστικού νόμου.”

Το άρθρο αυτό πρόβλεπε τη ρύθμιση θεμάτων προσωπικού θεσμού, αποκλειστικά από εκκλησιαστικούς νόμους, δια μεν τους ανήκοντες στην Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία τα θέματα αυτά διήποντο από τον εκκλησιαστικό νόμο της Ελληνικής Ορθόδοξης Εκκλησίας, δια δε τους ανήκοντες σε θρησκευτική ομάδα για την οποία ισχύουν οι διατάξεις της 3ης παραγράφου του άρθρου 2 του Συντάγματος, τα θέματα αυτά διήποντο από τον εκκλησιαστικό νόμο εκάστης θρησκευτικής ομάδας, αναλόγως της περιπτώσεως και διαγιγνώσκοντο από το Εκκλησιαστικό Δικαστήριο εκάστης Εκκλησίας. Στα ζητήματα που καθορίζοντο από το άρθρο αυτό, περιλαμβάνονταν και ζητήματα “οικο-

γενειακών σχέσεων", εξαιρουμένης της δια δικαστικής αποφάσεως νομιμοποιήσεως ή της υιοθεσίας.

Ο περί Τροποποιήσεως του Συντάγματος Νόμος του 1989 (Ν. 95/89), δημιούργησε, όπως αναφέρθηκε, ξεχωριστά Οικογενειακά Δικαστήρια για τους ανήκοντες στην Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία και για τους ανήκοντες σε Θρησκευτική Ομάδα, με αποκλειστική δικαιοδοσία στα ζητήματα που καθορίζονται στο Άρθρο 111 του Συντάγματος.

Το άρθρο 111.2Α του Συντάγματος όπως τροποποιήθηκε από το Ν. 95/89, εφαρμόζεται μόνο σε θέματα προσωπικού θεσμού πολιτών της Δημοκρατίας που ανήκουν στην Ελληνική Κοινότητα και το άρθρο 111.3 εφαρμόζεται μόνο σε θέματα προσωπικού θεσμού πολιτών που ανήκουν στην θρησκευτική ομάδα για την οποία ισχύουν οι διατάξεις της 3ης παραγράφου του Άρθρου 2 του Συντάγματος.

Πέραν τούτου ο Ν. 216/90 κατάργησε τον περί Κηδεμονίας και Ασώτων Νόμο (Κεφ. 277) στην έκταση που αφορά ανήλικους και δόθηκε δικαιοδοσία για έκδοση Διαταγμάτων διατροφής στο Οικογενειακό Δικαστήριο της Επαρχίας στην οποία διαμένει το τέκνο ή ο δικαιούχος. Επίσης με το Ν. 232/91 που ρυθμίζει τις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων και άλλα συναφή θέματα, το άρθρο 40 του Ν. 14/60 καταργήθηκε.

Είναι φανερό πως με τις νομοθετικές ρυθμίσεις που έγιναν, ζητήματα που αφορούν τον προσωπικό θεσμό πολιτών της Κυπριακής Δημοκρατίας, εμπίπτουν πλέον στη δικαιοδοσία των Οικογενειακών Δικαστηρίων που είναι χωριστά για τους ανήκοντες στην Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία και για τους ανήκοντες σε Θρησκευτική Ομάδα σύμφωνα με το Άρθρο 2 παρ. 3 του Συντάγματος.

Όμως με αυτές τις νομοθετικές ρυθμίσεις, εύλογα δημιουργούνται ερωτήματα. Τι γίνεται για ζητήματα οικογενειακών σχέσεων που αφορούν πολίτες της Δημοκρατίας, που όμως δεν ανήκουν και οι δύο στην Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία ή σε μια μόνο από τις Θρησκευτικές Ομάδες, όπως συμβαίνει στην υπό κρίση υπόθεση που ο ένας ανήκει στην Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία και ο άλλος στη Θρησκευτική Ομάδα Μαρωνιτών; Στερείται το Επαρχιακό Δικαστήριο μετά την κατάργηση του άρθρου 40, δικαιοδοσίας έκδοσης Διαταγμάτων διατροφής γενικά και αφού τα Οικογενειακά Δικαστήρια που έχουν δικαιοδοσία μόνο για τις θρησκευτικές ομάδες που προαναφέρθηκαν, το υπό κρίση Διάταγμα διατροφής δεν μπορεί να εκδοθεί από κανένα Δικαστήριο,

γιατί δημιουργήθηκε με τις νομοθετικές ρυθμίσεις που αναφέρθηκαν κενό νόμου, όπως εισηγείται ο δικηγόρος του αιτητή;

5 Κατά την άποψη μου η απάντηση θα πρέπει να είναι αρνητική. Θέματα προσωπικού θεσμού που επηρεάστηκαν με τις προαναφερθείσες νομοθετικές ρυθμίσεις, αφορούν άτομα που ανήκουν σε μια θρησκευτική ομάδα και όχι σε μεικτές περιπτώσεις όπως είναι η υπό κρίση.

10 Πέραν τούτου, το άρθρο 40 του Ν. 14/60 αφορούσε δικαιοδοσία έκδοσης Διαταγμάτων διατροφής σε ορισμένες υποθέσεις όπου προϋπόθεση ήταν μεταξύ άλλων, ο γάμος και η ενοχή του συζύγου ηθελημένης αμέλειας να προμηθεύει εύλογη διατροφή για τη σύζυγο ή τα ανήλικα τέκνα του γάμου. Αυτή η δικαιοδοσία που καταργήθηκε, αφήνει ανέπαφη την παρούσα υπόθεση, γιατί δεν προϋπήρξε γάμος μεταξύ των διαδίκων.

20 Κατά συνέπεια, θέματα διατροφής που αφορούν παιδιά ανύπαντρων ζευγαριών που ανήκουν σε διαφορετική θρησκευτική ομάδα και είναι πολίτες της Δημοκρατίας, δεν μπορούν να εκδικασθούν από τα Οικογενειακά Δικαστήρια, γιατί δεν παραπέμφθηκαν σ' αυτά.

25 Το θέμα της διατροφής είναι αστική διαφορά που εμπίπτει στον προσωπικό θεσμό, όμως, στην υπό κρίση περίπτωση δεν θα μπορούσε υπό κανονικές συνθήκες, να περιληφθεί στις "οικογενειακές σχέσεις", γιατί δεν υπήρξε γάμος μεταξύ των γονέων της ανηλίκου.

30 Γι' αυτή την αστική διαφορά, ως είναι η υπό κρίση, δημιουργήθηκε το αγώγιμο δικαίωμα για καταβολή διατροφής από το άρθρο 6 της Σύμβασης επί της Νομικής Καταστάσεως Εξώγαμων Τέκνων που κυρώθηκε με τον Κυρωτικό Νόμο 50/79, το οποίο προνοεί τα ακόλουθα:

35 "1. Ο πατήρ και η μητήρ εξωγάμου τέκνου θα έχουν την αυτήν υποχρέωσιν συντηρήσεως του τέκνου ως εάν τούτο εγεννήθη εν γάμω.

40 2. Οσάκις η νόμιμος υποχρέωσις συντηρήσεως τέκνου γεννηθέντος εν γάμω πίπτη εφ' ωρισμένων προσώπων της οικογενείας του πατρός ή της μητρός, η αυτή υποχρέωσις θα εφαρμόζεται ωσαύτως και προς όφελος του εξωγάμου τέκνου."

Σαν αστική διαφορά, που δεν παραπέμφθηκε στα Οικογενει-

ακά Δικαστήρια και για την οποία δημιουργήθηκε το αγώγιμο δικαίωμα, εμπίπτει στη δικαιοδοσία των Επαρχιακών Δικαστηρίων σύμφωνα με το άρθρο 21 του Ν. 14/60, το οποίο αναφέρει:

“21.-(1) Το Επαρχιακόν Δικαστήριον, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 19, θα έχη πρωτόδικον δικαιοδοσίαν ίνα ακούη και αποφασίζη οιανδήποτε αγωγήν συμφώνως προς τα διατάξεις του άρθρου 22 οσάκις-
.....”

(Η υπογράμμιση είναι δική μου.)

Στο άρθρο 2 του Νόμου, δίδεται η ακόλουθη ερμηνεία της λέξης “αγωγή”:

““αγωγή” σημαίνει πολιτικήν διαδικασίαν αρχομένην δια κλητηρίου εντάλματος ή κατά τοιούτον άλλον τρόπον ως καθορίζεται υπό διαδικαστικού κανονισμού, και περιλαμβάνει ναυτικήν υπόθεσιν ήτις, προ της ημέρας της ανεξαρτησίας, υπήγετο εις την δικαιοδοσίαν του Ανωτάτου Δικαστηρίου της Δικαιοσύνης εν Αγγλία εν τη επί ναυτικών υποθέσεων δικαιοδοσία αυτού.”

Επομένως το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας έχει δικαιοδοσία να εκδίδει διατάγματα διατροφής σε περιπτώσεις όπως είναι η υπό κρίση υπόθεση και δυνάμει του άρθρου 32 του Ν. 14/60, να εκδίδει ακόμα και προσωρινά διατάγματα διατροφής υπό τύπο προστακτικού παρεμπόπτοντος διατάγματος όπως έπραξε στην υπό κρίση υπόθεση.

Κατά συνέπεια η αίτηση απορρίπτεται με έξοδα εις βάρος του αιτητή και προς όφελος της καθ’ ης η αίτηση. Τα έξοδα να υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή.

Ενόψει του αποτελέσματος αυτού, το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας είναι ελεύθερο να επαναορίσει την αίτηση αρ. 1/95 για συνέχιση της εκδίκασής της.

Η αίτηση απορρίπτεται με έξοδα.